

III

(Ettevalmistavad aktid)

EUROOPA KESKPANK

EUROOPA KESKPANGA ARVAMUS,

7. jaanuar 2013,

seoses ettepanekuga nõukogu määruse kohta, millega luuakse süsteem rahalise abi andmiseks liikmesriikidele, kelle rahaühik ei ole euro

(CON/2013/2)

(2013/C 96/03)

Sissejuhatus ja õiguslik alus

Euroopa Keskpank (EKP) sai 19. juulil 2012 Euroopa Liidu Nõukogult taotluse esitada arvamus seoses ettepanekuga nõukogu määruse kohta, millega luuakse süsteem rahalise abi andmiseks liikmesriikidele, kelle rahaühik ei ole euro ⁽¹⁾ (edaspidi „ettepanek määruse kohta”).

EKP arvamuse andmise pädevus põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 127 lõikel 4 ja artikli 282 lõikel 5, kuna ettepanek määrus sisaldab sätteid, mis kuuluvad EKP pädevusvaldkonda. Eelkõige haldab EKP määrusega (EÜ) nr 332/2002 ⁽²⁾ kehtestatud süsteemi alusel liikmesriikidele, kelle rahaühik ei ole euro (edaspidi „euroalavalised liikmesriigid”), antavat abi. Samuti osaleks EKP ettepanek määruse kohaselt rahalise abi hindamises, seires ja haldamises. EKP nõukogu on käesoleva arvamuse vastu võtnud kooskõlas Euroopa Keskpanga kodukorra artikli 17.5 esimese lausega.

1. Üldised märkused

Ettepanek määrusega kavatsetakse asendada määrus (EÜ) nr 332/2002, et võimaldada euroalavälisele liikmesriikidele senisest paindlikumatel tingimustel keskmise tähtajaga rahalist abi ning tagada euroala ja euroalavälise liikmesriikide jaoks võrdsemad võimalused praegusele finantskriisile reageerimisel. Ettepanek määrusega kehtestatavad vahendid ja menetlused on sarnased liikmesriikidele, kelle rahaühik on euro (edaspidi „euroala liikmesriigid”), rahalise abi andmiseks varasemalt välja töötatud vahendite ja menetlustega. Kui määrus (EÜ) nr 332/2002 (viimati muudetud redaktsioonis) võimaldab selgesõnaliselt vaid laenu vormis keskmise tähtajaga rahalise abi andmist euroalavälisele liikmesriikidele eeldusel, et asjaomane liikmesriik järgib kohandamisprogrammi, siis ettepanek määrus võimaldab kasutada kahte täiendavat rahastamisvahendit: ennetavat tingimuslikku krediidiini ja täiendavate tingimustega seotud krediidiini. Lisaks on nii ennetav tingimuslik krediidiin kui täiendavate tingimustega seotud krediidiin nende vahendite hulgas, mida võib kasutada abi andmiseks euroala liikmesriikidele. Ettepanek määrusega võimaldatava keskmise tähtajaga rahalise abi ülempiiriks on sarnaselt määrusele (EÜ) nr 332/2002 50 miljardit eurot.

EKP arusaama kohaselt võib euroalavälisele liikmesriikidele kuni määruse (EL) nr 407/2010 (millega luuakse Euroopa finantsstabiilsusmehhanism ⁽³⁾) kehtetuks tunnistamiseni anda liidu rahalist abi kas määruse (EL) nr 407/2010 või ettepanek määruse alusel. Seetõttu toetab EKP euroala liikmesriikidele ja euroalavälisele

⁽¹⁾ COM(2012) 336 final.

⁽²⁾ 18. veebruari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 332/2002, millega liikmesriikide maksebilansi toetamiseks luuakse keskmise tähtajaga rahalise abi süsteem (EÜT L 53, 23.2.2002, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 11. mai 2010. aasta määrus (EL) nr 407/2010, millega luuakse Euroopa finantsstabiilsusmehhanism (ELT L 118, 12.5.2010, lk 1).

liikmesriikidele võimalikult sarnaste vahendite pakkumise ja rahalise abi andmise menetluste ühtlustamise püüdlusi. Arvestades, et Euroopa finantsstabiilsusmehhanism (EFSM) likvideeritakse⁽¹⁾ seoses Euroopa stabiilsusmehhanismi asutamislepingu jõustumisega, võib osutada vajalikuks täpsustada, kas abi andmisel euroalavälisele liikmesriigile vastavalt määrusele (EL) nr 407/2010 tuleks pärast EFSMi likvideerimist juhinda ettepanud määrusest.

2. **Konkreetsed märkused**

- 2.1. EKP võtab teadmiseks krediitdiliinide eraldamise abi andmise võimaldamiseks euroalavälisele liikmesriikidele, kelle majandus- ja finantsolukord on põhimõtteliselt usaldusväärne⁽²⁾. EKP hinnangul on krediitdiliinide eraldamine vastavuses Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „leping“) artikliga 143, mis tagab liidule võimaluse sekkuda mitte ainult juhul, kui euroalaväline liikmesriik on raskustes, vaid ka juhul, kui teda „ähvardab tõsine oht sattuda raskustesse“ seoses maksebilansiga, eriti kui sellised raskused võivad ohustada siseturu toimimist. Samas peab EKP väga oluliseks abikõlblikkuse kriteeriumite kitsast tõlgendamist krediitdiliini kasutamise võimaldamisel ning ranget vastavust kehtestatud kriteeriumitele. Moraalse riskiga seonduva käitumise vältimine krediitdiliini kasutajate hulgas on kesksel tähtsusega. Euroala liikmesriikide puhul on nimetatud eesmärgi saavutamiseks tarvis kõikidel osapooltel ühiselt pingutada.

- 2.2. EKP ja eurosüsteemi ülesannete osas sisaldab ettepanud määrus sarnaseid sätteid rahalise abi haldamise kohta, s.t konto avamise ja kasutamise kohta vastavalt kas riigi keskpangas (RKP) asjaomase liikmesriigi poolt või EKPs asjaomase RKP poolt. EKP arusaama kohaselt peaks EKP ettepanud määruse alusel tegutsema fiskaalagendina kooskõlas Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja artikliga 21.2, ning lepingu artiklis 123 sätestatud rahastamiskeelu tõttu ei oodataks Euroopa Keskpankade Süsteemilt rahastamist. Seetõttu rõhutab EKP, et rahalise abi haldamiseks RKPdes ja EKPs kasutatavad kontod ei hakka pakkuma arvelduskrediidi võimalust⁽³⁾.

- 2.3. Ettepanud määrus kehtestab lisaks laenude ja krediitdiliinide haldamisele määrusega (EÜ) nr 332/2002 ette nähtust suurema EKP osalemise Euroopa Liidu rahalise abi andmisel euroalavälisele liikmesriikidele. Kuigi kehtiv määrus piirab EKP rolli laenu haldamisega, on EKP vaatlejana osalenud kontrollkäikudel euroalavälisesse liikmeriikidesse, mis saavad rahalist abi määruse (EÜ) nr 332/2002 alusel. Ettepanud määrus on nimetatud asjaoluga arvestanud ning teeb muu hulgas ettepaneku, mille kohaselt võiks EKP teha komisjoniga koostööd valitsemissektori võla jätkusuutlikkuse ning praeguste või potentsiaalsete rahaliste vajaduste hindamisel, makromajanduslike kohandamisprogrammide koostamisel ning nende rakendamise seirel korrapärase kontrollkäikude abil ja tõhustatud järelevalve teostamisel täiendavate tingimustega seotud krediitdiliini eraldamisel või ennetava tingimusliku krediitdiliini kasutamisel. Enamikel juhtudel tuleks kaasata ka Rahvusvaheline Valuutafond (IMF). Määruse (EÜ) nr 332/2002 kohaselt peab nimetatud ülesandeid maksebilansi toetamiseks keskmise tähtajaga rahalise abi andmisel täitma vaid komisjon. EKP ja IMFi roll ettepanud määruses näib suures osas peegeldavat euroala liikmesriikide jaoks EFSMi, Euroopa Finantsstabiilsuse Fondi (EFSF) ja Euroopa stabiilsusmehhanismiga (ESM) kehtestatud süsteemi. Arvestades, et EKP ei ole euroalavälise liikmesriikide rahandusasutus, soovib EKP eristada euroalavälise liikmesriikidega seonduvat rolli euroala liikmesriikidega seonduvast rollist. EKP märgib, et EKP roll ettepanud koostöös komisjoniga peab olema korraldatud vastavalt EKP mandaadile ning arvestades EKP sõltumatusega.

⁽¹⁾ Vt Euroopa Ülemkogu järeldused, 16.–17. detsember 2010; http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/118578.pdf

⁽²⁾ Ettepanud määruse artikkel 4.

⁽³⁾ Vt EKP 20. aprilli 2009. aasta arvamuse CON/2009/37 (seoses ettepanekuga nõukogu määruse kohta, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 332/2002, millega liikmesriikide maksebilansi toetamiseks luuakse keskmise tähtajaga rahalise abi süsteem) punkti 1 teist lõiku (ELT C 106, 8.5.2009, lk 1).

2.4. EKP märgib, et lepingu artiklis 140 sätestatud ning lepingule lisatud protokollis täpsustatud lähenemiskriteeriumitele vastavuse hindamisel arvestab EKP ka edaspidi rahvusvahelise maksebilansi toetamise ja likviidsusabi mõjuga vahetuskursi stabiilsuse hindamisele, eelkõige vahetuskursimehhanismis ERM II osalevate vääringute osas. Nimetatud tegevust jätkab EKP ka tulevikus. Seetõttu kohaldatakse samu põhimõtteid ka ettepanud määruse alusel antava mis tahes abi suhtes.

2.5. EKP märgib, et ettepanud määruse kehtestamine ei tohi mõjutada ERM II toimimist majandus- ja rahaliidu kolmandas etapis, mida kehtiv õigusraamistik reguleerib ka tulevikus ⁽¹⁾.

Teksti redaktsiooni ettepanekud, kui EKP on soovitanud ettepanud määrust muuta, on esitatud lisas koos selgitustega.

Frankfurt Maini ääres, 7. jaanuar 2013

EKP president

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ 16. märtsi 2006. aasta leping Euroopa Keskpanga ja euroalaväliste liikmesriikide keskpankade vahel, millega kehtestatakse vahetuskursimehhanismi töökord majandus- ja rahaliidu kolmandas etapis (ELT C 73, 25.3.2006, lk 21).

LISA

Muudatusettepanekud

Nõukogu redaktsiooni ettepanek	EKP muudatusettepanek (1)
--------------------------------	---------------------------

Muudatus 1

Artikli 3 lõiked 2, 3, 7 ja 8 ning artikli 5 lõige 2

<p>„Artikkel 3</p> <p>2. Komisjon hindab koos EKPga ja võimaluse korral IMFiga asjaomase liikmesriigi valitsemissektori võla jätkusuutlikkust ning praegusi või potentsiaalseid rahalisi vajadusi ning edastab selle hinnangu majandus- ja rahanduskomiteele.</p> <p>3. Asjaomane liikmesriik koostab kokkuleppel komisjoni (kes tegutseb koostöös EKP ja võimaluse korral IMFig) esialgse makromajandusliku kohandamisprogrammi, mis sisaldab poliitikanõudeid, mille eesmärk on taastada maksebilansi jätkusuutlik positsioon ning suutlikkus end täielikult rahastada finantsturgudel. Esialgse makromajanduslikus kohandamisprogrammis võetakse nõuetekohaselt arvesse asjaomasele liikmesriigile aluslepingu artiklite 121, 126 ja 148 alusel esitatud soovitusi ja nende järgimiseks võetud meetmeid ning laiendatakse, tugevdatakse ja süvendatakse vajalikke poliitikameetmeid.</p> <p>[...]</p> <p>7. Komisjon koostöös EKPga ja vajaduse korral IMFig teostab makromajandusliku kohandamisprogrammi rakendamise seiret korrapärase kontrollkäikude abil. Ta teavitab majandus- ja rahanduskomiteed kord kvartalis. Asjaomane liikmesriik teeb täies ulatuses koostööd komisjoni ja EKPga. Eelkõige esitab ta komisjonile ja EKP-le kogu teabe, mida nad peavad programmi seireks vajalikuks. Samuti on asjaomasel liikmesriigil kohustused, mis on ette nähtud artikli 6 lõikega 2.</p> <p>8. Komisjon koostöös EKPga ja võimaluse korral IMFig analüüsib koos asjaomase liikmesriigiga, milliseid muudatusi tuleb vajaduse korral makromajanduslikus kohandamisprogrammis teha. Nõukogu kiidab komisjoni ettepaneku põhjal kvalifitseeritud häälteenamusega heaks kõnealuse programmi mis tahes muudatused.</p>	<p>„Artikkel 3</p> <p>2. Komisjon hindab koos EKPga ja ~~võimaluse~~ vajaduse korral IMFiga asjaomase liikmesriigi valitsemissektori võla jätkusuutlikkust ning praegusi või potentsiaalseid rahalisi vajadusi ning edastab selle hinnangu majandus- ja rahanduskomiteele.</p> <p>3. Asjaomane liikmesriik koostab kokkuleppel komisjoni (kes arvestab EKP seisukohtadega, kui EKP otsustab antud küsimuses nõu anda, ja tegutseb ~~koostöös EKP ja võimaluse vajaduse~~ korral koostöös IMFig) esialgse makromajandusliku kohandamisprogrammi, mis sisaldab poliitikanõudeid, mille eesmärk on taastada maksebilansi jätkusuutlik positsioon ning suutlikkus end täielikult rahastada finantsturgudel. Esialgse makromajanduslikus kohandamisprogrammis võetakse nõuetekohaselt arvesse asjaomasele liikmesriigile aluslepingu artiklite 121, 126 ja 148 alusel esitatud soovitusi ja nende järgimiseks võetud meetmeid ning laiendatakse, tugevdatakse ja süvendatakse vajalikke poliitikameetmeid. Kui asjaomane liikmesriik on ERM IIs osalev liikmesriik, tuleks arvestada ERM Iist tulenevate kohustustega.</p> <p>[...]</p> <p>7. Komisjon koostöös EKPga ja vajaduse korral IMFig teostab makromajandusliku kohandamisprogrammi rakendamise seiret korrapärase kontrollkäikude abil. Ta teavitab majandus- ja rahanduskomiteed kord kvartalis. Asjaomane liikmesriik teeb täies ulatuses koostööd komisjoni ja EKPga. Eelkõige esitab ta komisjonile ja EKP-le kogu teabe, mida nad peavad programmi seireks vajalikuks. Samuti on asjaomasel liikmesriigil kohustused, mis on ette nähtud artikli 6 lõikega 2.</p> <p>8. Komisjon ~~koostöös EKPga,~~ kes arvestab EKP seisukohtadega, kui EKP otsustab antud küsimuses nõu anda, ja tegutseb võimaluse vajaduse korral koostöös IMFig, analüüsib koos asjaomase liikmesriigiga, milliseid muudatusi tuleb vajaduse korral makromajanduslikus kohandamisprogrammis teha. Nõukogu kiidab komisjoni ettepaneku põhjal kvalifitseeritud häälteenamusega heaks kõnealuse programmi mis tahes muudatused.</p>
--	--

Nõukogu redaktsiooni ettepanek	EKP muudatusettepanek (1)
<p>Artikkel 5</p> <p>2. Komisjon hindab koos EKPga ja võimaluse korral IMFIGa asjaomase liikmesriigi valitsemissektori võla jätkusuutlikkust ning praegusi või potentsiaalseid rahalisi vajadusi ning edastab selle hinnangu majandus- ja rahanduskomiteele.”</p>	<p>Artikkel 5</p> <p>2. Komisjon hindab koos EKPga ja võimaluse vajaduse korral IMFIGa asjaomase liikmesriigi valitsemissektori võla jätkusuutlikkust ning praegusi või potentsiaalseid rahalisi vajadusi ning edastab selle hinnangu majandus- ja rahanduskomiteele.”</p>

Selgitus

Kahtluste vältimiseks IMFi rolli osas tuleb ettepanud määruses kasutada läbivalt ühtset terminoloogiat. Lisaks peaks ettepanud määrus olema kooskõlas muude võrreldavate õigusaktidega, mis võimaldavad anda liidusisest ja -välist rahalist abi, näiteks määrus (EL) nr 407/2010, EFSF raamleping ja ESM leping.

Sõnade „tegutseb koostöös EKPga” väljajätmine artikli 3 lõikes 3, sõnade „koostöös EKPga” väljajätmine artikli 3 lõikes 8 ning sõnade „kes arvestab EKP seisukohtadega, kui EKP otsustab antud küsimuses nõu anda” lisamine mõlemasse lõikesse peegeldab seda, et EKP peaks olema vähem kaasatud kohandamisprogrammide koostamisse. Kui nõukogu ettepaneku ülejäänud tekst kujutab EKPd pigem seire teostajana, siis artikli 3 lõigetes 3 ja 8 täidab EKP pigem kohandamisprogrammi väljatöötaja rolli. EKP hinnangul ei ole sellise rolli võtmine euroalavälisest liikmesriikide suhtes kohane, kuna euroalavälises liikmesriigis otsustab rahapoliitika üle asjaomase riigi keskpang. Seetõttu ei tohiks EKP majandusliku kohandamisprogrammi koostamisse panustamisega väärata riigi keskpanga sõltumatut otsustusõigust.

Muudatus 2

Artikli 3 lõiked 11 ja 12

<p>„11. Kui asjaomase liikmesriigi haldussuutlikkus ei ole piisav või kui tal on kohandamisprogrammi rakendamisega märkimisväärsed probleeme, taotleb ta tehnilist abi komisjonilt, kes võib moodustada selleks eksperdirühmi, kuhu kuuluvad liikmesriikide ja muude Euroopa ja/või asjakohaste rahvusvaheliste institutsioonide esindajad. Tehniline abi võib hõlmata asjaomases riigis asuvaid esindajaid ja abipersonali, kes annavad ametiasutustele nõu kohandamisprogrammi rakendamise kohta.</p> <p>12. Euroopa Parlamendi asjaomane komitee võib kutsuda asjaomase liikmesriigi esindajad osalema arvamuste vahetuses, milles käsitletakse kohandamisprogrammi rakendamisel tehtud edusamme.”</p>	<p>„11. Kui asjaomase liikmesriigi haldussuutlikkus ei ole piisav või kui tal on makromajandusliku kohandamisprogrammi rakendamisega märkimisväärsed probleeme, taotleb ta tehnilist abi komisjonilt, kes võib moodustada selleks eksperdirühmi, kuhu kuuluvad liikmesriikide ja muude Euroopa ja/või asjakohaste rahvusvaheliste institutsioonide esindajad. Tehniline abi võib hõlmata asjaomases riigis asuvaid esindajaid ja abipersonali, kes annavad ametiasutustele nõu kohandamisprogrammi rakendamise kohta.</p> <p>12. Euroopa Parlamendi asjaomane komitee võib kutsuda asjaomase liikmesriigi esindajad osalema arvamuste vahetuses, milles käsitletakse makromajandusliku kohandamisprogrammi rakendamisel tehtud edusamme.”</p>
---	---

Selgitus

Kahtluste vältimiseks nimetatud programmi iseloomu osas ning järjepidevuse tagamiseks teeb EKP ettepaneku viidata ettepanud määruses läbivalt makromajanduslikele kohandamisprogrammidele.

Muudatus 3

Artikli 3 lõige 10

<p>„10. Hiljemalt kuus kuud pärast lõike 9 kohast otsust võib nõukogu otsustada komisjoni ettepaneku põhjal kvalifitseeritud hääleteenamusega, et väljamaksete tegemist jätkatakse, kui asjaomane liikmesriik täidab rahalise abi kokkulepitud tingimused. Kui kõnealuse tähtaja jooksul sellist otsust vastu ei võeta, ei tehta enam ühtegi käesoleva määruse kohast liidu rahalise abi täiendavat väljamakset.”</p>	<p>„10. Hiljemalt kuus kuud pärast lõike 9 kohast otsust võib nõukogu otsustada komisjoni ettepaneku põhjal kvalifitseeritud hääleteenamusega, et väljamaksete tegemist jätkatakse, kui asjaomane liikmesriik täidab rahalise abi kokkulepitud tingimused. Kui kõnealuse tähtaja jooksul sellist otsust vastu ei võeta, ei tehta enam ühtegi käesoleva määruse ~~kohast~~ alusel kokkulepitud liidu rahalise abi täiendavat väljamakset.”</p>
---	---

Nõukogu redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanek (1)

Selgitus

Muudatusettepaneku eesmärk on täpsustada, et sättega ei soovita välistada uue rahalise abi kasutamise võimalust, mis võib osutada vajalikuks näiteks teatud arengute tõttu väljaspool asjaomaseid liikmesriike.

Muudatus 4

Artikli 4 lõige 1

„1. Ennetavat tingimuslikku krediidiliini saavad kasutada liikmesriigid, kelle majandus- ja finantsolukord on jätkuvalt põhimõtteliselt usaldusväärne.”

„1. Ennetavat tingimuslikku krediidiliini saavad kasutada liikmesriigid, kelle majandus- ja finantsolukord **püsib** ~~on~~ ~~jätkuvalt~~ põhimõtteliselt usaldusväärne.”

Selgitus

Muudatusettepaneku eesmärk on täpsustada, et ennetavat tingimuslikku krediidiliini saavad kasutada vaid liikmesriigid, kelle olukord püsib põhimõtteliselt usaldusväärne ning lähitulevikus ei muutu. Muudatusettepaneku eesmärk on tagada, et EFSF/ESM õigusraamistikus seni kasutatud terminoloogias kõrvalekaldumist ei käsitletaks olulise muudatusena.

Muudatus 5

Artikli 5 lõige 5

„5. Komisjon ja asjaomane liikmesriik sõlmivad vastastikuse mõistmise memorandumi, milles on sätestatud krediidiliini eraldamise tingimused.”

„5. Komisjon ja asjaomane liikmesriik sõlmivad vastastikuse mõistmise memorandumi, milles on sätestatud krediidiliini eraldamise tingimused. **Komisjon edastab vastastikuse mõistmise memorandumi Euroopa Parlamendile ja nõukogule.**”

Selgitus

Järgepidevuse tagamiseks artikli 3 lõikega 6 teeb EKP ettepaneku edastada vastastikuse mõistmise memorandum, mis sätestab krediidiliini eraldamise tingimused, ka Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Muudatus 6

Artikli 11 lõige 1

„1. Asjaomane liikmesriik teatab komisjonile 45 kalendripäeva ette oma kavatsusest krediidiliini raames rahalisi vahendeid kasutada. Üksikasjalikud eeskirjad sätestatakse artikli 5 lõikes 5 osutatud otsuses.”

„1. Asjaomane liikmesriik teatab komisjonile **ja EKP-le** 45 kalendripäeva ette oma kavatsusest krediidiliini raames rahalisi vahendeid kasutada. Üksikasjalikud eeskirjad sätestatakse artikli 5 lõikes 5 osutatud otsuses.”

Selgitus

Arvestades, et EKP-le on pandud teatud ülesanded seoses laenu haldamisega, tuleks EKPd üheaegselt komisjoniga teavitada liikmesriigi soovist krediidiliini raames rahalisi vahendeid kasutada.

Muudatus 7

Artikli 12 lõige 3

„3. Pärast seda, kui nõukogu on teinud otsuse laenu kohta, on komisjonil õigus võtta laenu kapitaliturgudelt või finantseerimisasutustelt kõige sobivamal ajal kavakohaste väljamaksete vahel, et optimeerida rahastamiskulusid ja säilitada oma maine liidu emitendina kõnealustel turgudel. Kaasatuid, kuid veel väljamaksmata rahalisi vahendeid hoitakse kogu aeg selleks ettenähtud arveldus- või väärtpaberikontol, mida käsitletakse vastavalt eelarveväliste tehingute suhtes kohaldatavatele eeskirjadele, ning neid ei kasutata muuks, kui rahalise abi andmiseks liikmesriigile kõnealuse mehhanismi alusel.”

„3. Pärast seda, kui nõukogu on teinud otsuse laenu kohta **või liikmesriik on esitanud taotluse krediidiliini raames rahaliste vahendite kasutamiseks**, on komisjonil õigus võtta laenu kapitaliturgudelt või finantseerimisasutustelt kõige sobivamal ajal kavakohaste väljamaksete vahel, et optimeerida rahastamiskulusid ja säilitada oma maine liidu emitendina kõnealustel turgudel. Kaasatuid, kuid veel väljamaksmata rahalisi vahendeid hoitakse kogu aeg selleks ettenähtud arveldus- või väärtpaberikontol, mida käsitletakse vastavalt eelarveväliste tehingute suhtes kohaldatavatele eeskirjadele, ning neid ei kasutata muuks, kui rahalise abi andmiseks liikmesriigile kõnealuse mehhanismi alusel.”

Nõukogu redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanek ⁽¹⁾

Selgitus

Artikli 12 lõike 3 kohaldamisala tuleb laiendada, et võimaldada komisjonil võtta kapitaliturgudel või finantseerimisasutustel kõige sobivamal ajal laenu mis tahes rahalise abi andmiseks, sealhulgas juhul, kui liikmesriik otsustab kasutada rahalisi vahendeid krediidiliini raames.

Muudatus 8

Artikli 14 lõige 2. Laenude ja krediidiliinide haldamine

„2. Asjaomane liikmesriik avab oma riigi keskpangas liidult saadud rahalise abi haldamiseks erikonto. Kõnealune liikmesriik kannab laenu põhisumma ja intressid kontole EKPs neliteist TARGET2 tööpäeva enne vastavat maksetähtpäeva.”

„2. Asjaomane liikmesriik avab oma riigi keskpangas liidult saadud rahalise abi haldamiseks erikonto. **Asjaomase liikmesriigi keskpangavastavale erikontole.** Kõnealune liikmesriik kannab riigi keskpangas avatud konto kaudu laenu või krediidiliini põhisumma ja intressid vastavale kontole EKPs neliteist TARGET2 tööpäeva enne vastavat maksetähtpäeva.”

Selgitus

Muudatusettepaneku eesmärk on täpsustada, et liikmesriigil endal ei ole EKPs kontot. EKPs avab asjaomase liikmesriigi nimel konto liikmesriigi keskpangas. Samuti teeb EKP ettepaneku täpsustada, et haldamine hõlmab mitte üksnes laene, vaid ka krediidiliine. Tegemist on erinevate rahastamisvahenditega, mille jaoks on tarvis avada konto EKPs.

⁽¹⁾ Rõhutatud kiri osutab EKP ettepanekule lisada uus tekst. Läbi kriipsutatud kiri osutab EKP väljajätmisettepanekule.